

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 315/93 НА СЪВЕТА

от 8 февруари 1993 година

за установяване на процедури на Общността относно замърсители в храните

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията,¹

в сътрудничество с Европейския парламент,² като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че е важно да се приемат мерки с цел постепенното установяване на вътрешния пазар в рамките на срок, изтичащ на 31 декември 1992 г.; като има предвид, че вътрешният пазар включва зона без вътрешни граници, в която свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано;

като има предвид, че разликите в правилата, приети от държавите-членки могат да затруднят функционирането на общия пазар и като има предвид, че е необходимо да се установи процедура за приемане на хармонизирани правила на Общността;

като има предвид, че замърсителите могат да постъпят в храните на всеки етап от производството до консумирането им;

като има предвид, че е належащо, в интерес на здравеопазването, тези замърсители да се поддържат до нива, които са приемливи в токсикологичен план;

като има предвид, че допълнителното им елиминиране трябва да се извърши при възможност посредством добри работни практики; като има предвид, че съответствието с такива добри практики може да бъде ефективно контролирано от публичните власти, предвид професионалното обучение и опит на техните представители;

като има предвид, че настоящия регламент трябва да се прилага без това да накърнява разпоредбите, приети в контекста на по-конкретни правила на Общността;

като има предвид, че е подходящо, от гледна точка на здравеопазването, да се насърчи търсенето на цялостен подход към въпроса за замърсители в храните;

като има предвид, че Научния комитет по храните, учреден с Решение 74/234/ЕИО⁴, трябва да бъде консултиран по всички въпроси, които могат да окажат въздействие върху общественото здраве,

¹ ОВ С 57, 04.3.1992 г., стр. 11.

² ОВ С 129, 20.5.1991 г., стр. 104 и Решението от 20 януари 1993 г. (не е публикувано все още в Официален вестник).

³ ОВ С 223, 31.8.1992 г., стр. 24.

⁴ ОВ L 136, 20.5.1974 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Настоящият регламент се отнася до замърсителите, които се съдържат в храните.

„Замърсител” означава всяко вещество, което не е преднамерено добавено в храната, но което се съдържа в тази храна в резултат от производството (включително и при операциите, извършвани в земеделието, животновъдството и ветеринарната медицина), изработката, обработката, подготовката, третирането, опаковането, пакетирането, транспортирането или съхраняването на такава храна, или в резултат от замърсяването на околната среда. Чужди елементи, като например частици от насекоми, косми от животни и др., не са обхванати от настоящото определение.

2. Настоящият регламент не се прилага за замърсители, които са предмет на по-специфични правила на Общността.

След влизането в сила на настоящият регламент, Комисията публикува с информационна цел в серия С на *Официален вестник на Европейските общности*, списък на правилата, които са посочени в първата алинея. Този списък се осъвременява съответно от Комисията.

3. Разпоредбите, които се отнасят за замърсителите, се приемат в съответствие с настоящия регламент, с изключение на определенията съгласно правилата по параграф 2.

Член 2

1. Храни, които съдържат замърсители в количества, които не са приемливи от гледна точка на общественото здраве и по-специално на токсикологично ниво, не се пускат на пазара.

2. Освен това нивата на замърсителите се поддържат до възможно най-ниските, които могат да бъдат постигнати посредством добрите практики на всички етапи, които са посочени в член 1.

3. С цел защита на общественото здраве и съгласно параграф 1, при необходимост се установява пределно допустимо количество за определени замърсители, в съответствие с процедурата по член 8.

Тези пределни допустими количества се приемат под формата на неизчерпателен списък на Общността и могат да включват:

- лимити за един и същ замърсител в различни храни
- лимити за аналитично откриване;
- препратка към методите за вземане на проби и анализ, които трябва да се използват.

Член 3

Разпоредбите, които могат да окажат въздействие върху общественото здраве, се приемат след консултиране с Научния комитет по храните.

Член 4

1. Когато дадена държава-членка, в резултат на нова информация или на преоценка на съществуващата информация, има причини да подозира, че даден замърсител в храните, макар и в съответствие с настоящия регламент или със специфични регламенти, приети съгласно настоящия регламент, представлява риск за здравето, тя може временно да прекрати или ограничи прилагането на въпросните разпоредби на своята територия. Тя незабавно информира другите държави-членки и Комисията за това и посочва причините за решението си.

2. Комисията разглежда причините, посочени от държавата-членка, упомената в параграф 1, възможно най-бързо в рамките на Постоянния комитет по храните, учреден с Решение 69/314/ЕИО⁵, като незабавно излиза със становище и предприема необходимите мерки, в съответствие с процедурата по член 8.

Член 5

1. Държавите-членки не могат да забранят, ограничат или възпрепятстват пускането на пазара на храни, които са в съответствие с настоящия регламент или със специфичните разпоредби, приети съгласно настоящия регламент, по причини, свързани с нивата на замърсителите.

2. Когато разпоредби на Общността, отнасящи се до максимално допустимите количества, упоменати в член 2, параграф 3, не са били приети, са приложими съответните национални разпоредби, в съответствие с разпоредбите на Договора.

3. а) Когато дадена държава-членка запази разпоредбите на вътрешното си законодателство, тя информира Комисията и другите държави-членки за това, в шестмесечен срок след приемането на настоящия регламент.

б) Ако дадена държава-членка сметне за необходимо да приеме ново законодателство, тя уведомява Комисията и другите държави-членки за предвидените мерки и посочва причините, които ги оправдават. Комисията се консултира с държавите-членки в рамките на Постоянния комитет по храните, ако сметне подобна консултация за полезна, или ако дадена държава-членка поиска това.

Държавите-членки могат да предприемат такива предвидени мерки едва три месеца след уведомяването за тях и при положение, че становището на Комисията не е отрицателно. В последния случай, преди изтичането на срока, упоменат във втората алинея, Комисията открива процедурата по член 8 за да определи дали предвидените мерки могат да бъдат приложени, след внасяне при необходимост на съответните изменения.

⁵ ОВ L 291, 19.11.1969 г., стр. 9

Член 6

Всяка година Комисията внася в Постоянния комитет по храните доклад за общото развитие на законодателството на Общността относно замърсителите.

Член 7

Четири години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията изпраща на Съвета доклад за натрупания опит, придружен, ако сметне за необходимо, от съответно предложение.

Член 8

Комисията се подпомага от Постоянния комитет по храните, наричан по-долу „комитета”.

Представителят на Комисията внася в комитета проект относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът излиза със становище по проекта в рамките на срок, който председателят може да определи, в съответствие със спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинството, предвидено в член 148, параграф 2 от Договора, в случая на решения, които Съветът е приканен да приеме по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на комитета се претеглят по начин, изложен в настоящия член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета.

Ако предвидените мерки не са в съответствие със становището на комитета, или ако не е представено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение за мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на срок от три месеца от датата на сезирането на Съвета, Съветът не е заседавал, предложените мерки се приемат от Комисията, освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против упоменатите мерки с обикновено мнозинство.

Член 9

Настоящият регламент влиза в сила на 1 март 1993 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 8 февруари 1993 година.

За Съвета:
Председател
J. TRØJBORG